

nedlægges. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at de fleste Folketingsmænd paa Valgdagen bleve opfordrede til at medvirke til, at den offentlige Prostitution blev ophævet. Jeg ved ganske vist, at Opretholdelsen nærmest forsvares ved, at man derved vil forhindre den grimme Sygdom, venerisk Smittes Udbredelse, men jeg ved ogsaa, at der er mange Læger, der have udtalt, at der maa kunne tages betryggende Forholdsregler paa anden Maade, og det er mit Haab, at det foreliggende Forslag maa virke i den Retning. Det, der for mig egentlig er Hovedsagen, er det, at vi have en saa nedværdigende Institution, som efter mit Begreb er i den fuldstændigste Modstrid med Kristendommen. Det er jo dog heldigvis ikke kommet saa vidt med det danske Folketing, at vi kunne godkende den Sætning, som vi have hørt, at en Bordeldame har udtalt, at hendes Erhverv var lige saa kristeligt, som ethvert andet lovligt Erhverv her i Landet. Vi maa desværre tilstaa, at dette Erhverv er lige saa lovligt som alle andre, men vi ville dog ikke erkende, at det er lige saa kristeligt. Idet jeg anbefaler dette Forslag, vil jeg dog tilføje, at jeg for Resten gerne kunde have gaaet med til, at Utugt som Erhverv blev strafbart; men naar en saadan Bestemmelses Optagelse i Forslaget vilde være en Hindring for dets Gennemførelse, vil jeg selvfølgelig gerne renoncere paa det, idet jeg tror, at den foreslaaede Ordning er bedre end den nuværende. Hermed skal jeg anbefale Forslaget paa det bedste.

Rørdam: Jeg skal paa dette sene Tidspunkt af Forhandlingen bestræbe mig for at fatte mig i stor Korthed, og det saa meget mere som en Del af det, som jeg vilde have sagt, er bleven sagt af tidligere Talere. Den første Forhandling bærer Vidnesbyrd om, at det er en Sag af den største Betydning, men paa den anden Side synes jeg, at have faaet det Indtryk, at Forslagsstillerne ere gaaede til deres Forslag med nogen Tvivl om, hvorvidt den Vej, de nu ere slaaede ind paa, ogsaa er den rette. Jeg har ikke faaet det Indtryk, at de vare saa fuldstændig overbeviste om, at det var den sikre og rigtige Vej, de gik frem ad. Jeg tror, at det ligger i, at det er ganske overordentlig vanskeligt at lovgive paa dette Omraade. Det erkendes fra Forslagsstillernes Side, at man ikke opnaar noget væsentligt i sædelig Henseende. Man gør ikke Usædeligheden mindre. De ville heller ikke sætte Straf for Utugt som Erhverv, og det tror jeg, de gøre rigtig i,

fordi de ikke opnaa noget ad den Vej. Saa længe Verden har eksisteret, har vistnok Prostitutionen ogsaa eksisteret, under forskellige Former i de forskellige Lande, og det er, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) udtalte det før, saaledes, at hvad man end har gjort imod Prostitutionen, har den floreret lige stærkt. Man har i det gamle Grækenland æret og agtet Hetærerne som nogle af Landets bedste Kvinder, hvorimod man i Danmark har dømt dem til Baal og Brand og pisket dem ud af Byerne — og saa er det ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at naar de vare jagne ud af den ene Port, kom de ind ad den anden Port. Lad os altsaa stille os paa det Standpunkt, at selv om vi afskaffe Kontrollen med Prostitutionen, bliver Usædeligheden ikke mindre for det. Naar man stiller sig dette Standpunkt rigtig klart, tror jeg ogsaa, man vil se noget anderledes paa Sagen.

Saa anførte den ærede Ordfører i sit Indledningsforedrag som en Grund til at anke over det nuværende System den saakaldte store Sædelighedsskandale; den beviste, hvor daarligh det nuværende System var; derfor haabede han, at der nu kunde opnaas noget. Jeg vil sige, at for mig viser Sædelighedsskandalen egentlig ingenting. Det, at et Systems Udøvere fejle paa et eller andet Punkt, viser jo egentlig ingenting. Der er ingen af os her, der tro mindre paa den fri Valgret, fordi den maaske i mange Tilfælde ikke bliver benyttet saa godt, som den kunde, og der er ogsaa mange af os, der tvivler om den fri Forfatnings Godhed, fordi vi se, at der findes Deputeretkamre rundt omkring, hvor Folk bruge slaaende Argumenter. Lige saa lidt kan den Omstændighed, at Folk, som paa det tilfældige Tidspunkt vare Sædelighedspolitibetjente, handlede mindre korrekt, bevise noget mod selve Systemets Godhed. Det, som jeg mener er Hovedsagen, det er, at vi se Sagen fra to Sider. Den kan ses fra en sanitær og en moralsk Side. Fra den sanitære Side set forekommer det mig, at selv om det er ganske korrekt, at man ikke ad Statistikkens Vej kan bevise noget som helst om Kontrollens Nytte, maa man dog indrømme det, som er udtalt af Doktor Ehlers, og hvori vistnok alle de Læger, som have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, ere enige med ham, at Kontrollens Nytte ikke desto mindre er ganske umiddelbart indlysende. Det er for mig ganske givet, at selv om en Kontrol ikke betrygger absolut, maa den dog